

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/215/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014167
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122014167.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Dušana Szabó a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 22.08.2022, č. k. 2PP/130/2022-40, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.11.2022 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. A. zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením zo dňa 22.08.2022, č. k. 2PP/130/2022-40, podľa § 66 ods. 1 písm. c), ods. 2 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) zamietol návrh riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 11.07.2022 na podmienčné prepustenie odsúdeného A. A. z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Skalica zo dňa 14.09.2016, č. k. 4T/165/2015-127 v spojení s uznesením Okresného súdu Skalica zo dňa 05.08.2020, č. k. 8Nt/2/2020-29 a uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.10.2020, č. k. 6Tos/136/2020-42 vo výmere 3 (tri) roky.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že vykonaním zo zákona určenej časti trestu splnil odsúdený formálnu podmienku na podmienčné prepustenie, zároveň vo výkone trestu preukázal polepšenie a tak splnil aj jednu z dvoch materiálnych podmienok, avšak súčasne nespĺňa druhú materiálnu podmienku.

K splneniu prvej materiálnej podmienky okresný súd uviedol, že z hodnotenia odsúdeného vypracovaného riaditeľom ústavu v súvislosti s podaním návrhu na podmienčné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, voľný čas využíva zmysluplne, do svojho vyradenia zo zdravotných dôvodov bol pracovne zaradený, svoje povinnosti si plnil zodpovedne, za dlhodobé vzorné plnenie pracovných povinností bol jedenkrát disciplinárne odmenený, nebol disciplinárne potrestaný, udržiava pravidelný kontakt so všetkými dostupnými formami počas celého trvania výkonu trestu odňatia slobody so svojimi najbližšími a zaujal kritický postoj k ním páchanej trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, okresný súd konštatoval, že táto u odsúdeného splnená nebola, nakoľko žiadna z objektívne zistiteľných skutočností nedávala dostatočnú záruku, že by odsúdený v prípade podmienčného prepustenia viedol riadny život. Okresný súd vychádzal z tej skutočnosti, že odsúdenému bola opakovane daná príležitosť preukázať tak spoločnosti ako i sebe samému, že je schopný viesť riadny život bez akýchkoľvek vybočení z medzí zákona a predovšetkým, že s páchaním trestnej činnosti skončil. Okresný súd poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Skalica uložil odsúdenému aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, ktoré odsúdený od

roku 2016 do svojho nástupu do výkonu trestu odňatia slobody po premene pôvodne uloženého podmieneného trestu odňatia slobody a ani v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody doposiaľ nevykonával. Odsúdený sa v rokoch 2017 a 2019 dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, teda je evidentné, že výkon ochranného liečenia je u odsúdeného úplne namieste. Okresný súd zdôraznil, že odsúdenému bol pri podmienenom odsúdení Okresným súdom Skalica uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a v rámci probačného dohľadu bol odsúdenému uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Zo záverečnej správy z priebehu probácie vyplynulo, že odsúdený sa spočiatku dostavoval pravidelne, neskôr nepravidelne a v rokoch 2018 a 2019 sa dostavil len trikrát. Okresný súd uviedol, že nemožno prehliadnuť ani tú skutočnosť, že pokiaľ sa odsúdený počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia dopustil dvakrát prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, tak potom minimálne v týchto dvoch prípadoch porušil zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ktorý mu bol súdom uložený ako primerané obmedzenie, ktoré bolo súčasťou probačného dohľadu. Okresný súd konštatoval, že popri nedostavení sa na stretnutia s probačným a mediačným úradníkom tak odsúdený taktiež nedodržiaval podmienky probačného dohľadu.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť, avšak odsúdený zahlásil sťažnosť.

Zahlásenú sťažnosť odsúdený odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Jarabicu, v ktorej namietal, že napadnuté uznesenie je nezákonné, nakoľko v zmysle § 189 ods. 1 písm. a) Tr. por. je jeho výrok nesprávny a zároveň v zmysle § 189 ods. 1 písm. b) Tr. por. je zrejмый rozpor výroku s odôvodnením, resp. absentuje zákonné odôvodnenie, nakoľko použité odôvodnenie je nedostatočné. K podmienkam legálnej dikcie v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. zastával názor, že tieto spĺňa, keďže hodnotenie správania sa a plnenia si povinností, o ktorých predložil správu riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, je pozitívne, pričom zdôraznil, že od začiatku vykonania trestu sa nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia. Na základe týchto skutočností je podľa jeho názoru rozumné predpokladať, že povedie riadny spoločenský život. S poukazom na ustanovenie § 66 ods. 2 Tr. zák. ako aj vzhľadom na odôvodnenie rozhodnutia konštatoval, že výrok uznesenia je nesprávny. Ďalej uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za arbitrárne a nezákonné, nakoľko v odôvodnení je možné badať svojvôľu súdu pri posudzovaní žiadosti o podmienené prepustenie, najmä v tom aspekte, že súd konštatoval, že spĺňa všetky podmienky na podmienené prepustenie, avšak na základe priestupku z oblasti cestnej premávky nie je možné jeho žiadosti vyhovieť. K uvedenému poznamenal, že protiprávneho správania z oblasti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustil tým spôsobom, že parkoval pri nástupišti Hlavnej vlakovej stanice v Bratislave, pričom však zásoboval tamjšie stránky s občerstvením tovarom. K uvedenému priestupku dodal, že príslušní Policajného zboru SR, ktorí ho obvinili zo spáchania priestupku, nesprávne zapísali skutkový stav, čím došlo k dezinterpretácii u sudcu, ktorý rozhodoval o žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Priestupku sa mal dopustiť tým, že jazdil autom po nástupišti, čo však objektívne nie je pravda, nakoľko zásoboval tamjšie bufety, pričom omylom zle stál s odparkovaným vozidlom zásobovania. Na základe tejto mylnej interpretácie priestupku sudca vyhodnotil, že ho „nemôže nechať behať po slobode, keďže jazdil autom po nástupišti.“ Preto sa domnieva, že výrok súdu je v rozpore s odôvodnením uznesenia, pričom tu takisto absentuje zákonné odôvodnenie samotného uznesenia o zamietnutí jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Na základe uvedeného mal za to, že splnil všetky podmienky na to, aby mohol byť podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pretože sa riadne správa a takisto si riadne plní svoje povinnosti, o čom svedčí aj správa od riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Zároveň zastával názor, že na vydanie uznesenia o zamietnutí žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebol zákonný dôvod. Preto žiadal, aby bola jeho sťažnosť preskúmaná a aby bolo predmetné uznesenie zrušené a zmenené tak, že sa jeho žiadosti vyhovie.

Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti nevyjadril.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,

- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, podala ju osoba oprávnená - odsúdený a v zákonom stanovenej lehote. Zároveň preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil aj to, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmienené prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že v zmysle § 66 ods. 1 písm. c) Tr. por. odsúdený už vykonal polovicu uloženého trestu odňatia slobody, a to dňa 17.06.2022.

Okresný súd úplne správne nevyhodnotil splnenie prvej materiálnej podmienky, pretože správanie odsúdeného vo výkone trestu nepreukazuje také polepšenie, aby bolo možné dospieť k jednoznačnému záveru, že táto podmienka je splnená a v budúcnosti (vzhľadom na jeho odsúdenia) povedie riadny život. Odsúdený počas výkonu trestu od 17.12.2020 do 22.08.2022 získal len jednu disciplinárnu odmenu (08.03.2022) a to pochvalu za dlhodobé vzorné plnenie pracovných povinností, pričom z pracoviska musel byť následne vyradený zo zdravotných dôvodov. Krajský súd tak správanie odsúdeného vo výkone trestu považuje za formálne sa prispôsobenie ústavného režimu.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, okresný súd správne a v súlade so zákonom dospel k záveru o tom, že žiadna z objektívne zistiteľných skutočností nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu odsúdený bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. Takéto očakávanie nie je reálne, pretože odsúdený má v odpise registra trestov zaznamenaných celkom šesť odsúdení. Navyše rozsudkom Okresného súdu Skalica zo dňa 14.09.2016, sp. zn. 4T/165/2015 mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, avšak odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody. Dokonca mu bolo predmetným rozsudkom Okresného súdu Skalica nariadené aj ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré odsúdený doposiaľ nevykonával. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený už v minulosti mal možnosť preukázať, že vie viesť riadny život, avšak počas doby, kedy bol na slobode, prejavoval opakovane sklony k páchaniu trestnej činnosti.

Krajský súd má za potrebné odsúdenému tiež na tomto mieste pripomenúť, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Treba zdôrazniť fakt, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje žiadny právny nárok. Podmienené prepustenie je odôvodnené len vtedy, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, teda, že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Treba ešte dodať, že posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený nespĺňa obe materiálne podmienky vyplývajúce z vyššie uvedeného ustanovenia a preto súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď návrh riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Keďže krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.